

[Lawaetz]

det er jo ikke just det samme, vi tilsigter. Vi tilsigter ikke at have arbejdsløse, men at få mennesker til at arbejde, fordi vi tror, det er sundere. Så dér kan jeg ikke blive enig med arbejdsministeren. Han siger, at vi skal for alt i verden sikre, at understøttelsen følger med op, vi skal sikre, at den arbejdsløse har fire ugers ferie, hvor de, der bestiller noget, kun må have tre ugers samlet ferie. Jeg vil slet ikke starte en debat, men jeg vil pege på den væsensforskel, der er. I vores tankegang er sigtet at få folk i arbejde.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er arbejdsministerens bemærkninger om, hvad kommunerne siger, nu da de protesterer mod, for det første at de ikke har været involveret på nogen som helst måde i forhandlingerne om dette, og for det andet om, hvor meget der nu bliver lagt af byrder over på kommunerne. Det er jo rigtigt, som arbejdsministeren siger, at der er en forskel på, hvorledes ministeren og hvordan kommunerne har opfattet at det vil komme til at gå. Men jeg mener nu ikke, man kan sige, at der kun er tale om en lille difference.

Vi har i dag fået et brev underskrevet af Torben Simonsen, som påstår, at det i 1982 vil betyde en yderligere udgift for kommunen på 300 mill. kr. Ministeren ryster på hovedet, men det brev har vi altså fået via kommunaludvalget i dag.

Ministeren siger også, at det var da underligt, at dengang man lavede det om modsat for nogle år siden, protesterede kommunerne ikke og ville ikke have mindre i byrdefordeling, men den diskussion skal jeg ikke kaste mig ud i. Det, der står fast, er, at der bliver tale om yderligere penge over bistandsloven, det er vi alle enige om. Vi kan så være uenige om, hvor meget og hvor lidt, men det vil altså rent faktisk sige, at vi ikke kan være uenige i, at vi smider en masse unge mennesker over på bistandsloven. Det er det værst tænkelige, vi kan gøre.

Ministeren siger, at i den kommende tid vil der blive tale om, at man vil forsøge at sætte så megen beskæftigelse i gang som overhovedet muligt. Det er jo udnærket, hr. minister, men så spørger jeg: hvorfor i alverden har man så lavet denne rækkefølge? For rækkefølgen svarer jo til, at man slår en

mand ihjel og forsøger at puste liv i ham igen bagefter. Det er en dårlig rækkefølge. I skulle have kommet med dette forslag noget før, så vi kunne have fået de unge i arbejde, fremfor at vi nu skal have dem over på bistandsloven og så muligvis i arbejde bagefter.

Det sidste, jeg vil kommentere, er ministerens ord, som nogenlunde ordret var, at det er da mærkeligt, at LO har kunnet bakke op om disse forslag. Til det vil jeg sige: ja, det er mærkeligt.

Kurt Hansen (VS):

I mit første indlæg bad jeg arbejdsministeren om at forklare, hvad det var for nogle målsætninger, regeringen havde omkring besparelserne som følge af indførelsen af det nye beregningsgrundlag, hvis det ses i forhold til, hvad der var gældende indtil januar måned i år. Jeg vil fortsat godt fastholde det spørgsmål og bede arbejdsministeren om at give en uddybning, så vi kan få at vide, hvad det er for nogle målsætninger, man har. Vi ved, at der vil blive besparelser, vi ved, at de vil blive store, men i hvilken størrelsesorden har ministeren selv forestillet sig at disse besparelser bliver?

Så må jeg sige, jeg egentlig ikke er overrasket over, at fagtoppen har sagt ja til dette, ikke mindst når man har set, hvad det er, fagtoppen har accepteret under socialdemokratiske regeringer: det ene asociale indkomstpoltiske forlig efter det andet, det ene overenskomstindgreb efter det andet, den ene gang dyrtidsrøveri efter det andet. Men det kunne måske overraske arbejdsministeren, at der har været en massiv proteststrøm fra arbejdsløshedsudvalg, fra fagforeninger, fra klubber, fra unge i arbejde, fra en meget stor del af fagbevægelsens aktive medlemmer, som ikke accepterer den kapitalistiske logik, som LO-toppen tilsyneladende og som arbejdsministeren tilsyneladende gør, der går ud på, at når vi er i den situation, som vi er, så må vi skære ned.

I forbindelse med spørgsmålet om, at man skal give en aktiv hjælp i stedet for at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelse, er jeg helt enig i, hvad fru Lilli Gyldenkilde sagde. Det er da en mærkelig bagvendt form at begynde med at beskære arbejdsløshedsdagpengene for en meget stor gruppe unge og så sige, at de penge bruger vi til nogle beskæftigelses-